die meer dan droevig zijn; en probeer geen diplomatenstukjes, want zijn diplomatie, gevolgd in heel die vervangingsformule, was op de door prof. Holwerda aangewezen gronden immoreel te noemen: en die diplomatie wint het toch door het enkele feit van die krant met haar valsche suggesties. Bovendien: die vervangingsformule is niet van hem, doch van zijn synode. La recherche de la paternité interesseert me niet.

K. S.

„DE STAART VAN 1905" EN SCHORSINGEN.

Nogmaals: aan Ds Y. K. Vellenga.

De heer G. Th. Koning, Vondellaan 31, Baarn, schrijft ons:

In verband met de vraag van Ds Y. K. Vellenga te Meppel wie geschorst werd omdat hij zich niet wilde laten binden aan het PERFECTUM van 1942 een herinnering aan Baarn.

Daar werd in den Dienst des Woords gezegd:

„De doop is een Goddelijk pand en waarteeken (ook de KINDERDOOP!), dat wij waarachtig van onze zonden gewasschen zijn, en dus ook WEDERGEBOREN ZIJN. (Niet, dat we het zullen WORDEN, als we het AANBOD der genade geloovig aanvaarden of zoo, maar dat we het ZIJN. De Doop is toch als SACRAMENT (zie Zondag 25) alleen voor de GELOOVIGEN en tot verstèrking van hun geloof".

Wat daarvan afweek werd onschriftuurlijk genoemd.

Hierover werd maandenlang gesproken en daarna zijn vier ambtsdragers geschorst omdat zij verklaarden:

„Wij geloven niet dat Gods Woord eist dat het zaad des verbonds voor wedergeboren is te houden. Wèl dat al die kinderen in Christus geheiligd zijn".

De kerkeraden van Baarn en Soestdijk overwogen:

„1e. dat deze broeders door hun verklaring in strijd komen met de leerbeslissing der generale synode van 1905, toen zij uitsprak, dat

volgens de BELIJDENIS onzer kerken het zaad des verbonds krachtens de belofte Gods is te houden voor wedergeboren en in Christus geheiligd totdat enz.

„2e. dat deze broeders derhalve in strijd komen met hun onderteekening van de BELIJDENIS onzer kerken, toen zij hun ambt aanvaardden, welke onderteekening de belofte inhield, deze belijdenis der Kerken, aldus in 1905 geïnterpreteerd, te zullen verdedigen, voorstaan en leeren, terwijl zij NU verklaren, deze belijdenis te verwerpen".

BESLUITEN:

„1e. op grond van art. 79 en 80 D.K.O. (valsche leer of ketterij) de Broeders G. Th. Koning, G. Visser, G. van Wijnen en R. Andriessen voor den tijd van drie maanden, ingaande 4 September 1945 te schorsen in hun diensten resp. van ouderlingen en diaken van de Gereformeerde Kerk van Baarn, met de bede, dat zij zich van deze dwaalleer alsnog bekeeren,

2e. van dit besluit mededeeling te doen aan de betrokken Broeders, en door openbare voorlezing van den kansel aan de gemeente".

„Met broedergroeten en heilbede, namens den Raad der Kerken van Baarn en Soestdijk:

w. g. W. SEINEN, praeses,
J. SJAARDEMA, loco-scriba.
S. WOUTERS, praeses,
W. A. FEIJ, scriba.

Baarn, 5 September 1945".

Dit stuk moet voor Ds Vellenga wel duidelijke taal spreken. En zegt óók iets aan hen, die beweren, dat er niemand om de leer werd geschorst. En aan hen die vertellen dat géén instemming werd gevraagd van ambtsdragers, maar alleen onthouding van ertègen-leeren.

Kg.

Tot zoover de heer Koning, dien wij danken.

Er móest toch eigenlijk, àls er nog geestelijk geleefd werd, een diepe schaamte komen over heel die synodocratische gemeenschap. Hier in Baarn heeft men Christus' Naam gebruikt voor een „vonnis", dat duidelijk (en consequent) het perfectum als vereischt (van Godswege) poneerde. Een poosje later: 't perfectum niet meer noodig. Maar God en menschen vergeving vragen? Dat is te veel gevraagd.

En toch is bekeering geböden.

K. S.

KANONVUUR EN Dr H. N. RIDDERBOS.

Dr H. N. Ridderbos reflecteert op wat wij over hem schreven in ons nummer van 19 October j.l. Helaas is 't nog niet in orde.

We gaan voorbij aan nieuwe onjuistheden, b.v. als hij opmerkt, dat ondergeteekende in de Haagsche Vergadering van 1944 „het sein tot uittocht gaf". Dat is natuurlijk dwaasheid. Wij gaven het sein tot vrijmaking van zondige besluiten, overeenkomstig art. 31. En wij weigerden het door dr J. Ridderbos (en zijn synode) gegeven sein tot den uittocht te volgen. Niet wij, doch dr Ridderbos (synode) zei: wie het beslotene niet aanvaarden kan, die moet er dan maar uitgaan. Niet wij, doch zij gaven dus een sein tot uittocht. Maar wij hebben dat sein niet gehoorzaamd. Wel de kerken van dr Ridderbos.

Dr Ridderbos klaagt, dat het kanon buldert. Inderdaad. In Voorschoten b.v. Daar heeft men weer eens geschorst. Nieuw kanongebulder. En dit à la minute nadat nog eens verklaard was, dat in 1944 door de synode van dr Ridderbos niet te veel van ons geëischt was. Al de eischen worden dus gehandhaafd. De schorsingen ook. De weringen, de uitsluiting van de avondmaalstafel eveneens. En zoo voort. De kanonnen van dr J. Ridderbos c.s. bulderen dus nog steeds. En daar zijn wij nu niet oost-indisch doof voor. Dr Ridderbos wil toch, dat we daarin Gods stem zullen hooren, ook al kan ik in zijn blad het bericht over die nieuwe schorsing niet vinden? Scherpschutters klagen: hier wordt geschoten.

Als nu dr Ridderbos zich verweert tegen wat wij schreven, kan hij er nòg niet toe komen het door ons uit het Groningsche besluit gegeven citaat door te geven. Dat is ons eerste bezwaar.

Ons tweede is: dat hij nòg eens fantasie uitgeeft voor werkelijkheid. Hij zegt, dat onze Groningsche synode „zooals thans blijkt" (maar dat blijkt nergens uit, K. S.) vooralsnog, „d.w.z. voorloopig voor drie jaar" alleen maar schrijven wil. Hij fantaseert zelfs, dat we ons daartoe verbonden hebben.

Waar haalt hij toch dien moed vandaan? Hij, die exegeet wil wezen?

De Groningsche deputaten kregen zelfs machtiging (en dat heeft dr R. moeten lezen) om langs den kerkelijken weg te trachten te komen tot een tusschentijdsche synode! Daar gáán die gefantaseerde drie jaren.

En voorts: nergens staat, dat ze vóór die poging tot verkrijging eener tusschentijdsche synode niet mochten „spréken". Alleen maar: EERST schrijven. En dan konden de deputaten verder zien. Onze pers zou AL hun stukken willen opnemen, en van de hunne werd hetzelfde ten aanzien van onze stukken verlangd. Zij mogen dus ons zeggen wat ze willen. Wat wil men meer?

Conclusie: dr Ridderbos spreekt nòg onwaarheid.

K. S.

Dr RIDDERBOS (H. N.) OVER „SCHEURMAKING".

Op zijn hierboven gesignaleerde nieuwe fantasie bouwt dr H. N. Ridderbos de „conclusie", dat volgens ons „de laatste vezels, die ons (d.w.z. zijn uitdrijvende kerken en de onze) binden, eraan moeten". Hetgeen hij scheurmaking noemt.

Hoe vaak moeten we hem zeggen, dat wij geen nog aanwezige vezels willen verzengen, doch geen door hem voor deze gelegenheid gefantaseerde touwen willen onderstellen als werkelijkheid? Dat wij alleen maar duidelijkheid verlangen? Dat wij de door hem en de zijnen gehandhaafde rechtsregelen willen zien behandeld als rechts-regelen? Wij bedanken er voor, een eenheids-suggestie te kweeken ten behoeve van menschen die hun „tucht" niet terugnemen en toch camoufleeren. Want als we vandaag weer zouden samenkomen, zonder dat de zaak officieel was doorgepraat, zou morgen hetzelfde spel met ons weer gespeeld worden. Wij zijn geen slaven van willekeur doch hebben onze goederen in Christus. En voorts: we hebben onder ons mannen, die den Heere Christus langer trouw hebben gediend dan dr Ridderbos' brutaaltrouweloos optreden tegen hen een argelooze zou doen vermoeden. Hij heeft eens geschreven, dat ondergeteekende het geschorst-zijn maar niet kon verkroppen. Wel, hij vergist zich. We probeeren alle dingen te nemen voor wat ze waard zijn aan gehalte. Maar wij zien den naam van Christus te groot, dan dat wij zouden bagatelliseeren, dat die is uitgeroepen door de H. H. Ridderbos c. s. Wat zou overigens dr R. ervan zeggen, als wij nu eens schreven, dat de zijnen de kerk wagen aan hun onwil om schuld te bekennen? Dat noem ik scheurmaken. Aan uw vonnissen houden we u! Tenzij gij ze officieel herroept. En nog wel iets meer.

K. S.

BIBLIOTHEEKFONDS.

Met dank ontvangen van „iemand ergens uit Gelderland" het bedrag van *f* 15.- voor het bibliotheekfonds!

We zeggen onze „onbekende" hartelijk dank!

Gaarne houden we ons aanbevolen voor meerdere bedragen van „bekenden" of „onbekenden".

Kampen, Vloeddijk 104. B. v. d. BERG.

OUDERS OPGEPAST!

Het blijkt dat er vanuit Heinzestraat 15 te Amsterdam Z. pogingen in het werk gesteld worden om inlichtingen te krijgen omtrent legerno., rang enz. van militairen en matrozen, die leden onzer kerken zijn.

We raden de ouders aan hierop niet in te gaan. We hebben eigen instanties voor de geestelijke verzorging onzer militairen en matrozen. Als de adressen bij onze deputaten worden opgegeven (adres: Ds B. A. Bos, Laan van Leeuwenst. 22, Voorburg) wordt er voor gezorgd, dat ze geregeld lectuur ontvangen. Men zij dan ook getrouw in het opgeven der adressen aan eigen deputaten.

B. A. BOS.

NIEMAND VAN HET AVONDMAAL GEWEERD?

In verband met de bewering der Zwolsche synode, dat niemand (bij haar weten!) om de bekende kwestie van het avondmaal geweerd was (wat dr Jasperse reeds met de feiten weersprak) schrijft ons de heer J. v. d. Kaden, Verb. weg. 1, Baarn:

„In „De Reformatie" van 26 Oct. 1946 komt zoo een en ander voor over „persoonlijke censuur" die nimmer zou zijn toegepast.

Mag ik zoo vrij zijn U even in 't kort een gebeurtenis in Delft te melden?

's Maandags werd een vergadering van een studieclub uitgeschreven waarop door een spreker de leergeschillen zouden worden toegelicht.

's Woensdags samenspreking met een commissie uit den Kerkeraad om deze vergadering niet door te laten gaan.

's Vrijdags vergadering. Ds Doekes spreekt over de leergeschillen, zóó objectief dat verschillende menschen vroegen: Is die spreker nu bezwaard of niet?

Zaterdag 's avonds 4 broeders afgehouden van het H. A. Tegen mij (een der 4) werd nog gezegd: denk er om, al wordt alles bijgelegd, deze tucht blijft gehandhaafd.

Ik behoefde in 't laatst geen spijt meer te betuigen over het houden van deze vergadering als ik maar beloofde, het niet meer te zullen doen.

Dit is toch wel heel persoonlijke censuur?"

De dwaasheid wordt altijd gediscrimineerd vanwege haar kinderen. Ook de synodocratische.

K. S.

VEREEN. VOOR CALVIN. WIJSBEGEERTE.

In verband met enkele bij mij binnengekomen brieven deel ik mee, dat onlangs in dit blad is afgedrukt het referaat, dat ik op de huishoudelijke vergadering hield. Ter voorkoming (of wegneming) van misverstand moge reeds nu hieraan toegevoegd worden, dat de door mij verdedigde opvatting van art. 2 Statuten een andere bleek te zijn dan de opstellers der Statuten hadden bedoeld. Ter vergadering heb ik die verzekering der opstellers uitteraard onmiddellijk aanvaard. Daarmee zijn echter mijn bezwaren tegen de V. v. C. W. niet weggevallen, doch nog toegenomen. Mogelijk kom ik binnenkort op de kwestie wel terug, als het verslag van de discussie ter vergadering is gepubliceerd.

B. HOLWERDA.

KOM OVER EN HELP ONS!!

Een onzer oorlogsvrijwilligers op Java schrijft mij over het droevig te kort aan veldpredikers aldaar. Ds Koningsberger, die onlangs in ons land vertoefde zou het niet gelukt zijn EEN bereid te vinden tijdelijk het vaderland, vrouw en kinderen te verlaten, om onze mannen en jongens geestelijke verzorging te bieden.

Vooral de militaire luchtmacht heeft dringend behoefte aan meer geestelijke verzorgers; voor de 12 bases van dit legeronderdeel is slechts een predikant beschikbaar; ieder kan zich dus gemakkelijk indenken wat er zoo terecht kan komen van prediking, bijbelkringen en persoonlijk contact. Speciaal de basis Biak bij Hollandia (N. G.) is er heel slecht aan toe. Daar vertoeven sedert maanden 1200 Nederlandsche soldaten aan wie geen ENKELE DOMINEE is toegevoegd; men heeft er geen. Die mannen kunnen nooit naar de kerk gaan en leven in de wildernis temidden van de Papoea's. Zouden ze zoo niet afzakken en geestelijk verkwijnen?

Heeft christelijk Nederland hier geen taak en in 't bijzonder onze predikanten? Er moeten dan offers worden gebracht; dat is zeker. Doen onze jongens dat niet? Hebben zij niet alles achtergelaten om het vaderland te dienen? Zij hebben er toch recht op elken Zondag het Evangelie te hooren verkondigen. Slaat de kerk geen droevig figuur?

Laat ieder zelf het antwoord maar geven en zich afvragen wat God de Heere van hem vraagt tot spoedige leniging van dezen nood.

Onze mannen en jongens roepen onze predikanten toe „Kom over en help ons". Ds Koningsberger zal graag vernemen wie zich beschikbaar wil stellen.

A. SMILDE,
Thialfweg 12, Heerenveen.

(Ingezonden, Redactie).

UIT HET POLITIEKE EN SOCIALE LEVEN

NIET LANGER KIEKEBOE: SOEKARNO AANVAARD.

De lezer weet, dat, aan den vooravond van de komst van de Commissie Generaal op Java, een gezelschap onder leiding van Dr Koets uitging om het land der republikeinen te verkennen. Dat was geen officieel bezoek, maar een officieus, op verzoek van Dr Van Mook.

Dat is zoo de gewone gang van zaken in de Van Mook-diplomatie.